

planinska, ampak tudi vzgojna in učna pot, so potrebne drugačne oznake.

Pri opremljanju poti smo uporabili izkušnje krajinskega parka Hochtaunus iz nemške zvezne dežele Hessen. Oba parka, Hochtaunus in Triglavski narodni park, tesno sodelujeta na področju urejanja prostora in pri izmenjavi izkušenj iz ekološke problematike. Listino o sodelovanju in po-bratenju sta parka podpisala junija 1988 v Trenti na isti dan, ko je bil slovesno odprt prvi odsek soške poti. V parku Hochtaunus pešpoti niso označene z enotnimi markacijami ali ločeno po številkah, ampak ima vsaka pešpot svojo oznako: največ je živalskih simbolov, nekaj pa je rastlinskih znakov. Njihove izkušnje dokazujejo, da so takšne markacije zelo razumljive za orientacijo in spomin pri pohodnikih, zato smo pri soški poti poskusili s podobnim. Ena od njihovih najdaljših pešpoti ima oznake z zelenim lipovim listom. Ker nam je taka markacija domača, smo jo uporabili na soški poti. Vse potrebne tablice z lipovim listom za soško pot so izdelali in podarili v parku Hochtaunus.

Lipa in lipov list nista le identifikacijska simbola za Slovenijo, ampak imata podo-ben pomen tudi v deželi Hessen. Ob ce-stah na tamkajšnjem podeželju so dolgi in dišeči lipovi gaji, tipična hesenška kmetija pa ima na dvorišču vodnjak in košato lipo. Lipa iz dežele Hessen raste tudi ob soški poti. Visoko drevo so pripeljali iz Nemčije in ga posadili na dan podpisa listine o so-delovanju. Ta lipa stoji na počivališču soške poti nasproti kampa Bolčina v Zgor-nji Trenti.

PRVI ODSEK POTI

Še kratek opis prvega odseka soške poti. Pot se začne (v obratni smeri na konča) na parkirišču ob cesti nekaj minut pod Kočo pri izviru Soče. Vstop na pešpot je označen z veliko informacijsko tablo. Pot je speljana skozi gozd po levem bregu Soče do značilne trentarske hiše na cest-nem križišču Trenta—Vršič—Izvir Soče. Tu je treba stopiti nazaj na cesto in iti po njej do ovinka pred Kugyjevimi spomeni-kom (možnosti za stezo ob cesti zaenkrat še ni). Nato stopimo mimo spomenika do Petrove domačije; to je nedvomno naj-pogostejše fotografirana tipična trentarska hiša, eden od zadnjih in najdragocenej-ših spomenikov nepokvarjene trentarske arhitekture. Od Petrove hiše gremo na-vzdol po široki poti v Mlinarico.

Pred brvjo čez Sočo naj nihče ne pozabi zaviti v sotesko Mlinarice (naravna zna-menitost), kar je le 7 minut hoje. Nato se vrnemo čez brv in po cesti pod Pretnar-jevo domačijo (p. d. Furlan) do cestnega mostu čez Sočo. Soška pot zavije pred mostom desno na desni breg Soče in je

speljana ob strugi navzdol, umaknjeno od cestnega prometa.

Za obisk botaničnega vrta Juliana je treba nasproti trentarske cerkvice spet čez brv na cesto in v Juliano. Zato bo soška pot dobila na tem odseku vzporedno varian-to po gozdni stezi nad cesto od Juliane navzdol čez Mali Vršič do naselja Na Logu. Zaenkrat se je mogoče cesti iz-ogniti le po desnem bregu Soče. — S ste-ze se popotnikom odpirajo čudoviti po-gledi na divji gorski svet okrog Trente in nad njo. S počivališča pri lipi je mogoče priti čez brv v avtokamp Bolčina.

Od lipe navzdol je pot speljana po manj znanem delu Trente (še vedno desni breg Soče), zato pa izjemno slikovitem zaradi nenavadnih razgledov.

Prvi odsek soške poti se konča pri veli-kem mostu čez Sočo; imenuje se Markov most. S tega mostu ali pa nekoliko višje čez brv (Pretnarjeva brv) boste v nekaj minutah prišli po cesti do največjega trentarskega naselja Na Logu. Tam je av-tobusna postaja, privatna trgovina, tren-tarski muzej, poleti pa je odprto gostišče Orel.

BODITE PRIZANESLJIVI!

Drugi odsek soške poti bo urejen od Mar-kovega mostu navzdol po levi strani Soče do odcepa za Vrsnik. To delo nas čaka v letu 1989.

Soška pot je že zdaj zelo primerna za družinske pohode. Kdor bo hodil po njej, bo našel precej nedodelanih malenkosti; večkrat bo zaman iskal markacijo, ker jo je kdo pred njim »vzel za spomin«.

Veliko dela in časa bo potrebno, da bo soška pot opremljena in urejena, kot je treba. Zato bodite na začetnih odsekih prizanesljivi pohodniki. Ne kritizirajte, am-pak uživajte — in pomagajte.

HELENA GIACOMELLI

Vsako pomlad

*Vsako pomlad
ko grem spet
po teh svojih poteh*

*Ko jeziki snega
še obližujejo
otoke razprtega teloha*

dišijo poti čisto drugače.

*Ker je sneg
popil ves nemir
tisočerih nog.*